

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ อำเภอมะเมาะ จังหวัดลำปาง นั้น จะนำเสนอผลการศึกษาเป็น 4 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล
- ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ตามตัวแปรอิสระ
- ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ตามตัวแปรตาม
- ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วยข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	101	
เพศ		
ชาย	51	50.5
หญิง	50	49.5
อายุ		
16-30	22	21.8
31-39	26	25.7
40-49	25	24.8
50 ปีขึ้นไป	28	27.7

ข้อมูลทั่วไปของผู้ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	101	
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	66	65.4
มัธยมศึกษา	18	17.8
อาชีวศึกษา	6	5.9
อุดมศึกษา	11	10.9
รายได้ของครัวเรือน		
0 - 1,999 บาทต่อเดือน	44	43.6
2,000 - 4,999 บาทต่อเดือน	32	31.7
5,000 - 7,999 บาทต่อเดือน	10	9.9
8,000 - 10,999 บาทต่อเดือน	7	6.9
11,000 บาทขึ้นไป	8	7.9
อาชีพ		
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	7	6.9
เกษตรกร/ประมง	27	26.7
ค้าขาย	7	6.9
รับจ้าง	35	34.7
แม่บ้าน	21	20.8
อื่น ๆ	4	4.0

จากตารางที่ 1 ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.5 เป็นชาย มีอายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 27.7 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 31-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.7 ที่เหลืออยู่ในช่วงอายุ 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.8 และกลุ่มที่มีน้อยที่สุดอยู่ในช่วงอายุ 16-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.8

ระดับการศึกษาของผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 65.4 รองมาร้อยละ 17.8 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ที่เหลือมีการศึกษาในระดับอุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 10.9 และกลุ่มที่มีน้อยที่สุด ร้อยละ 5.9 มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา

รายได้ ร้อยละ 43.6 มีรายได้ต่ำกว่า 1,999 บาทต่อเดือน รองลงมา ร้อยละ 31.7 มีรายได้ระหว่าง 2,000-4,900 บาทต่อเดือน ที่เหลือมีรายได้ระหว่าง 5,000-7,999 บาทต่อเดือน ร้อยละ 9.9 และร้อยละ 7.9 มีรายได้ระหว่าง 11,000 บาทต่อเดือน กลุ่มที่น้อยที่สุดคือ กลุ่มที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 8,000-10,999 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 6.9

อาชีพ ร้อยละ 34.7 มีอาชีพรับจ้าง รองลงมา มีอาชีพเกษตรกร/ประมง ร้อยละ 26.7 และร้อยละ 20.8 มีอาชีพเป็นแม่บ้าน ที่เหลือ ร้อยละ 6.9 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจและค้าขาย กลุ่มที่น้อยที่สุด ทำอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 4.0

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรอิสระ

4.2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ผู้ศึกษาได้จัดทำมาตรวัดความรู้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้คำถามจำนวน 8 ข้อ แต่ละข้อมีคะแนนสูงสุด 1 คะแนนต่ำสุด 0 คะแนน ดังปรากฏในตาราง 2 และ 3

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับความรู้มาก	11	10.9
ระดับความรู้ปานกลาง	35	34.7
ระดับความรู้น้อย	46	45.5
ระดับความรู้น้อยมาก	9	8.9

ตารางที่ 3 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด-สูงสุดของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัววัด	ค่าสถิติ (คะแนน)	หมายเหตุ
1. คะแนนเฉลี่ย (Mean)	4.42	คะแนนเต็ม 8 คะแนน N = 101 คน
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	0.81	
3. คะแนนต่ำสุด	1	
4. คะแนนสูงสุด	8	

จากตารางที่ 2 และ 3 พิจารณาในภาพรวมของการวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 101 คน คำถามจำนวน 8 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 8 คะแนน พบว่า คะแนนต่ำสุด 1 คะแนน คะแนนสูงสุด 8 คะแนน จัดระดับความรู้เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มมีความรู้น้อยมาก (0.00-2.00 คะแนน) จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 กลุ่มมีความรู้น้อย (2.01-4.00 คะแนน) จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 กลุ่มมีความรู้ปานกลาง (4.01-6.00 คะแนน) จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 กลุ่มมีความรู้มาก (6.01-8.00 คะแนน) จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 คะแนนเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 4.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.81 จากคะแนนดังกล่าวแสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในระดับความรู้ปานกลางค่อนข้างไปในระดับรู้น้อย

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ซึ่งเป็นเกณฑ์บังคับถึงร้อยละ 64.4 ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในระดับความรู้ปานกลาง

4.2.2 การได้รับข่าวสารเรื่องการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะ

ผู้ศึกษาได้จัดทำมาตรวัดการได้รับข่าวสารเรื่องการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะ มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ แต่ละข้อมีคะแนนสูงสุด 5 คะแนน 4 คะแนน 3 คะแนน 2 คะแนน 1 คะแนน และต่ำสุด 0 คะแนน ผลการศึกษาปรากฏในตารางที่ 4 และ 5

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการได้รับข่าวสารเรื่องการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะ

ระดับการได้รับข่าวสารเรื่องการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการได้รับข่าวสารมาก	1	1.0
ระดับการได้รับข่าวสารปานกลาง	17	16.8
ระดับการได้รับข่าวสารน้อย	36	35.6
ระดับการได้รับข่าวสารน้อยมาก	47	46.5

ตารางที่ 5 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด-สูงสุดของการได้รับข่าวสารเรื่องการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัววัด	ค่าสถิติ (คะแนน)	หมายเหตุ
1. คะแนนเฉลี่ย (Mean)	5.86	คะแนนเต็ม 20 คะแนน N = 101 คน
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	0.78	
3. คะแนนต่ำสุด	0	
4. คะแนนสูงสุด	19	

จากตารางที่ 4 และ 5 แสดงการได้รับรู้ข่าวสารเรื่องการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 101 คน คำถามจำนวน 8 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่า คะแนนต่ำสุด 0 คะแนน คะแนนสูงสุด 19 คะแนน จัดระดับความรู้เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มได้รับข่าวสารน้อยมาก (0.00-5.00 คะแนน) จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 กลุ่มได้รับข่าวสาร น้อย (5.01-10.00 คะแนน) จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 กลุ่มได้รับข่าวสารปานกลาง (10.01-15.00 คะแนน) จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 กลุ่มได้รับข่าวสารมาก (15.01-20.00 คะแนน) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 คะแนนเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 5.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.78 จากคะแนนดังกล่าวแสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารเรื่องการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะในระดับน้อยค่อนข้างไปทางได้รับข่าวสารน้อยมาก

สรุปโดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีระดับการได้รับรู้ข่าวสารเรื่องการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะส่วนใหญ่ค่อนข้างน้อย อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ซึ่งไม่มีความจำเป็นในการใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ จึงไม่มีความสนใจในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต

4.2.3 การใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เกาะในการดำรงชีพ

ผู้ศึกษาได้สร้างมาตรวัดการใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เกาะในการดำรงชีพ เป็นคำถามจำนวน 7 ข้อ แต่ละข้อมีคะแนนสูงสุด 5 คะแนน 4 คะแนน 3 คะแนน 2 คะแนน 1 คะแนน และต่ำสุด 0 คะแนน ผลการศึกษาปรากฏในตารางที่ 6 และ 7

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เกาะในการดำรงชีพ

การใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เกาะในการดำรงชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	101	
ระดับการใช้ประโยชน์มาก	1	3.9
ระดับการใช้ประโยชน์ปานกลาง	17	12.9
ระดับการใช้ประโยชน์น้อย	36	31.7
ระดับการใช้ประโยชน์น้อยมาก	47	51.5

ตารางที่ 7 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด-สูงสุดของการใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เกาะในการดำรงชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัววัด	ค่าสถิติ (คะแนน)	หมายเหตุ
1. คะแนนเฉลี่ย (Mean)	9.76	
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	0.85	คะแนนเต็ม 35 คะแนน
3. คะแนนต่ำสุด	0	N = 101 ครอบคลุม
4. คะแนนสูงสุด	28	

จากตารางที่ 6 และ 7 แสดงการใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการดำรงชีพผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 101 คน คำถามจำนวน 7 ข้อ รวมคะแนนเต็ม 35 คะแนน พบว่า คะแนนต่ำสุด 0 คะแนน คะแนนสูงสุด 28 คะแนน จัดระดับการใช้ประโยชน์เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มใช้ประโยชน์น้อยมาก (0.00-8.75 คะแนน) จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 กลุ่มใช้ประโยชน์น้อย (8.76-17.50 คะแนน) จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 กลุ่มใช้ประโยชน์ปานกลาง (17.51-26.25 คะแนน) จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 กลุ่มใช้ประโยชน์มาก (26.26-35.00 คะแนน) จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 คะแนนเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 9.76 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.85 จากคะแนนดังกล่าวแสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในระดับใช้ประโยชน์น้อยค่อนข้างไปทางใช้ประโยชน์น้อยมาก

สรุปโดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการดำรงชีพน้อย อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการประกอบอาชีพรับจ้างและอาจมีทัศนคติที่ไม่ดีต่ออ่างเก็บน้ำแม่เมาะนักด้วยมีความคิดว่าอ่างเก็บน้ำแม่เมาะเป็นอ่างเก็บน้ำทิ้งของโรงไฟฟ้า และเหมืองแม่เมาะมีคุณสมบัติไม่เหมาะสมต่อการใช้ประโยชน์ในการดำรงชีพ อีกประการหนึ่ง หมู่ 4 บ้านแม่เมาะสถานี อำเภอแม่เมาะ จังหวัดแม่เมาะ จังหวัดลำปาง มีความเจริญในระดับหนึ่ง คือ มีสาธารณูปโภคพร้อม ได้แก่ น้ำประปา ไฟฟ้า และมีตลาดสดอยู่ใกล้หมู่บ้าน จึงมีความจำเป็นน้อยในการพึ่งพาประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ นอกจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเกษตรกรหรือประกอบอาชีพประมงซึ่งมีจำนวนคิดเป็นร้อยละน้อยกว่าอาชีพรับจ้าง

4.2.4 ความต้องการใช้น้ำจากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการทำการเกษตรและประมง

ผู้ศึกษาได้สร้างมาตรวัดการใช้น้ำจากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการทำการเกษตรและประมง เป็นคำถามจำนวน 2 ข้อ แต่ละข้อมีคะแนนสูงสุด 5 คะแนน 4 คะแนน 3 คะแนน 2 คะแนน 1 คะแนน และต่ำสุด 0 คะแนน ผลการศึกษาปรากฏในตารางที่ 8 และ 9

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับความต้องการใช้น้ำจากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการทำการเกษตรและประมง

ความต้องการใช้น้ำจากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการทำการเกษตรและประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับความต้องการมาก	15	14.9
ระดับความต้องการปานกลาง	24	23.8
ระดับความต้องการน้อย	28	27.7
ระดับความต้องการน้อยมาก	34	33.7

ตารางที่ 9 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด-สูงสุดของความต้องการใช้น้ำจากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการทำการเกษตรและประมงของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัววัด	ค่าสถิติ (คะแนน)	หมายเหตุ
1. คะแนนเฉลี่ย (Mean)	4.14	คะแนนเต็ม 10 คะแนน N = 101 คน
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	1.07	
3. คะแนนต่ำสุด	0	
4. คะแนนสูงสุด	10	

จากตารางที่ 8 และ 9 แสดงภาพรวมของความต้องการใช้น้ำจากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการทำการเกษตรและการประมง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 101 คน คำถามจำนวน 2 ข้อ รวมคะแนนเต็ม 10 คะแนน พบว่า คะแนนต่ำสุด 0 คะแนน คะแนนสูงสุด 10 คะแนน จัดระดับความต้องการใช้น้ำเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มมีความต้องการใช้น้ำน้อยมาก (0.00-2.50 คะแนน) จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 กลุ่มมีความต้องการใช้น้ำน้อย (2.51-5.00 คะแนน) จำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ 27.7 กลุ่มใช้ประโยชน์ปานกลาง (5.01-7.50 คะแนน) จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 กลุ่มมีความต้องการใช้น้ำมาก (7.51-10.00 คะแนน) จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 คะแนนเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 4.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.07 จากคะแนนดังกล่าวแสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการใช้น้ำจากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการทำการเกษตรและประมงระดับน้อยค่อนข้างไปทางมีความต้องการใช้น้ำน้อยมาก

สรุปในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความต้องการใช้น้ำจากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการทำการเกษตรและประมง ในระดับน้อยอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง จึงไม่มีความจำเป็นต้องอาศัยน้ำจากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการทำการเกษตรประมงในการประกอบอาชีพ

4.2.5 การรับรู้ถึงความเชื่อมโยงของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ผู้ศึกษาได้สร้างมาตรวัดการรับรู้ถึงความเชื่อมโยงของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะเป็นคำถามจำนวน 7 ข้อ แต่ละข้อมีคะแนนสูงสุด 5 คะแนน 4 คะแนน 3 คะแนน 2 คะแนน 1 คะแนน และต่ำสุด 0 คะแนน ผลการศึกษาปรากฏในตารางที่ 10 และ 11

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการรับรู้ถึงความเชื่อมโยงของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

การรับรู้ถึงความเชื่อมโยงของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการรับรู้มาก	32	31.7
ระดับการรับรู้ปานกลาง	49	48.5
ระดับการรับรู้น้อย	14	13.9
ระดับการรับรู้น้อยมาก	6	5.9

ตารางที่ 11 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด-สูงสุดของการรับรู้ถึงความเชื่อมโยงของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัววัด	ค่าสถิติ(คะแนน)	หมายเหตุ
1. คะแนนเฉลี่ย (Mean)	22.40	
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	0.84	คะแนนเต็ม 35 คะแนน
3. คะแนนต่ำสุด	1	N = 101 คน
4. คะแนนสูงสุด	35	

จากตารางที่ 10 และ 11 แสดงภาพรวมของการรับรู้ถึงความเสื่อมโทรมของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 101 คน คำถามจำนวน 7 ข้อ รวมคะแนนเต็ม 35 คะแนน พบว่า คะแนนต่ำสุด 1 คะแนน คะแนนสูงสุด 35 คะแนน จัดระดับการรับรู้เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มรับรู้ น้อยมาก (0.00-8.75 คะแนน) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 กลุ่มรับรู้ น้อย (8.76-17.50 คะแนน) จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 กลุ่มรับรู้ ปานกลาง (17.51-26.25 คะแนน) จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 กลุ่มรับรู้ มาก (26.26-35.00 คะแนน) จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 คะแนนเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 22.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.84 จากคะแนน ดังกล่าวแสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ถึงความเสื่อมโทรมของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางระดับมาก

โดยสรุปในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้ถึงความเสื่อมโทรมของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางมาก อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อาศัยอยู่ที่ หมู่ 4 บ้าน แม่เมาะสถานี อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง ซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่รอบอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ จึงได้รับรู้ถึงความเสื่อมโทรมของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ อันได้แก่ สีที่เปลี่ยนไป กลิ่น และผลที่มีต่อสุขภาพร่างกาย เช่น เวลาใช้อาบแล้วเกิดอาการคัน จับปลาได้ยากขึ้น พืชผักในอ่างเก็บน้ำแม่เมาะลดน้อยลง เป็นต้น

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรตาม

4.3.1 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ผู้ศึกษาได้สร้างมาตรวัดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ เป็นคำถามจำนวน 13 ข้อ แต่ละข้อมีคะแนนสูงสุด 5 คะแนน 4 คะแนน 3 คะแนน 2 คะแนน 1 คะแนน และต่ำสุด 0 คะแนน ผลการศึกษาปรากฏในตารางที่ 12 และ 13

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการมีส่วนร่วมมาก	15	14.9
ระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง	31	30.7
ระดับการมีส่วนร่วมน้อย	50	49.5
ระดับการมีส่วนร่วมน้อยมาก	5	5

ตารางที่ 13 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด-สูงสุดของความต้องการใช้น้ำจากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการทำการเกษตรและประมงของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัววัด	ค่าสถิติ (คะแนน)	หมายเหตุ
1. คะแนนเฉลี่ย (Mean)	33.71	คะแนนเต็ม 65 คะแนน N = 101 คน
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	0.81	
3. คะแนนต่ำสุด	5	
4. คะแนนสูงสุด	65	

จากตารางที่ 12 และ 13 แสดงภาพรวมของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 101 คน คำถามจำนวน 13 ข้อ รวมคะแนนเต็ม 65 คะแนน พบว่า คะแนนต่ำสุด 5 คะแนน คะแนนสูงสุด 65 คะแนน จัดระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มมีส่วนร่วมน้อยมาก (0.00-16.25 คะแนน) จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 กลุ่มมีส่วนร่วมน้อย (16.26-32.50 คะแนน) จำนวน 50 คนคิดเป็นร้อยละ 49.5 กลุ่มมีส่วนร่วมปานกลาง (32.51-48.75 คะแนน) จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 กลุ่มมีส่วนร่วมมาก (48.76-65.00 คะแนน) จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 คะแนนเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 33.71 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.81 จากคะแนนดังกล่าวแสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะระดับปานกลางค่อนข้างไปทางการมีส่วนร่วม

สรุปในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในระดับปานกลางอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง จึงไม่มีความจำเป็นต้องอาศัยน้ำจากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ จึงส่งผลให้มีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในระดับปานกลาง

4.4 การทดสอบสมมติฐาน

4.4.1 การทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ซึ่งจากสมมติฐานข้อที่ 1 ระบุว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ การทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง ได้จากสมาชิกที่สามารถให้ข้อมูลได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 101 ครั้วเรือน จากประชากรทั้งหมด 134 ครั้วเรือน โดยพิจารณากำหนดค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ เทียบเคียงกับเกณฑ์วิธีการวัดและประเมินผล ดังรายละเอียดปรากฏในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิตและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ	Mean	S.D.	เทียบกับเกณฑ์
1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	7.72	5.77	น้อย
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	12.86	4.29	ปานกลาง
3. การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง	13.12	6.34	ปานกลาง
รวมทุกขั้นตอน	33.70	0.806	ปานกลาง

หมายเหตุ 1) $n = 101$ $MIN_{\text{รวมทุกขั้นตอน}} = 0$ $MAX_{\text{รวมทุกขั้นตอน}} = 65$

จากตารางที่ 14 ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะรวมในทุกขั้นตอน อยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 33.7) และโดยทั่วไปแล้วผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในระดับปานกลางในขั้นตอนของการปฏิบัติและการเฝ้าระวัง รองลงมาการมีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในระดับน้อยในขั้นตอนการตัดสินใจ เพราะโดยปกติการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติและการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวของชุมชนอยู่แล้ว ยกตัวอย่างของการเฝ้าระวัง เช่น การสังเกต สี กลิ่น ที่ผิดปกติไป เป็นต้น ส่วนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจนั้น ส่วนใหญ่จะมอบให้เป็นหน้าที่ของมติในที่ประชุมของหมู่บ้าน ซึ่งจากการสังเกตของผู้ศึกษาจะเห็นได้ว่าในที่ประชุมของหมู่บ้านจะมีผู้มาประชุมแค่ประมาณ 40-50 คนเท่านั้น จากประชากรในหมู่บ้านทั้งหมด 672 คน เพราะฉะนั้นการตัดสินใจในโครงการต่าง ๆ ในหมู่บ้านจึงมาจากประชากรส่วนน้อยในหมู่บ้านนั่นเอง ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ จากการสังเกต พูดคุยกับชาวบ้าน ชาวบ้านมีความรู้สึกรู้ว่า อ่างเก็บน้ำแม่เมาะเป็นสมบัติของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะ ชาวบ้านส่วนใหญ่จึงไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะอย่างจริงจัง

4.4.2 การทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการมีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ซึ่งจากสมมติฐานข้อที่ 2 ระบุว่า เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ การทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการมีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะเป็นผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะ การใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการดำรงชีพ ความต้องการใช้น้ำในการทำการเกษตรและประมง และการรับรู้ถึงความเสื่อมโทรมของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ ที่ได้ข้อมูลจากการกรอกแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครอบครัวหรือสมาชิกในบ้านที่สามารถให้ข้อมูลที่อาศัยอยู่ที่ หมู่ 4 บ้านแม่เมาะสถานีอำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง จำนวน 101 ครอบครัว จากประชากรทั้งหมด 134 ครอบครัว โดยพิจารณาค่านัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 มีรายละเอียดปรากฏดังต่อไปนี้

4.4.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ตารางที่ 15 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ขั้นตอนการมีส่วนร่วม	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ		ความสัมพันธ์	นัยสำคัญที่ระดับ 0.05
	r	p		
1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	0.02	0.81	ต่ำ	ไม่มี
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	0.02	0.82	ต่ำ	ไม่มี
3. การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง	-0.09	0.34	ต่ำ	ไม่มี
รวมทุกขั้นตอน	-0.04	0.69	ต่ำ	ไม่มี

หมายเหตุ 1) n = 101

จากตารางที่ 15 ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 เพราะแม้ว่าชุมชนจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะเพียงใด ก็ยังคงไม่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะข้อสังเกต อีกประการหนึ่งคือ อาจเป็นเพราะชุมชนมีความคิดว่า ชุมชนไม่ได้ใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ และอ่างเก็บน้ำเป็นสมบัติของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะ เพราะฉะนั้นการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะควรเป็นภาระหน้าที่ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเท่านั้น

4.4.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ตารางที่ 16 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ขั้นตอนการมีส่วนร่วม	การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต		ความสัมพันธ์	นัยสำคัญที่ระดับ 0.05
	r	p		
1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	0.58	0.00	ปานกลาง	มี
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	0.26	0.01	ค่อนข้างต่ำ	มี
3. การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง	0.37	0.00	ค่อนข้างต่ำ	มี
รวมทุกขั้นตอน	0.50	0.00	ปานกลาง	มี

หมายเหตุ 1) n = 101

จากตารางที่ 16 ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าการได้รับข่าวสารเรื่องการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง กล่าวอีกนัยยะหนึ่งได้ว่า หากชุมชนได้รับข่าวสารเรื่องการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะน้อย ก็จะมีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะน้อย เพราะหากมีข่าวสารเรื่องการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะ ทางผู้ใหญ่บ้านและคณะกรรมการหมู่บ้านก็ได้ทำหน้าที่แจ้งต่อลูกบ้านในที่ประชุมของหมู่บ้าน แต่เนื่องมาจากในการประชุมของหมู่บ้านในแต่ละครั้ง จะมีผู้มาประชุมเป็นจำนวนน้อยมาก เพราะฉะนั้นการรับรู้ถึงข่าวสารเรื่องการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะจึงไปถึงชุมชนได้น้อย ทำให้การมีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะน้อยตามไปด้วย ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า การได้รับข่าวสารเรื่องการดูแลรักษาอ่างเก็บน้ำแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

4.4.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการดำรงชีพกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ตารางที่ 17 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการดำรงชีพกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ขั้นตอนการมีส่วนร่วม	การใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการดำรงชีพ		ความสัมพันธ์	นัยสำคัญที่ระดับ 0.05
	r	p		
1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	0.39	0.00	ค่อนข้างต่ำ	มี
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	0.38	0.00	ค่อนข้างต่ำ	มี
3. การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง	0.24	0.01	ค่อนข้างต่ำ	มี
รวมทุกขั้นตอน	0.47	0.00	ปานกลาง	มี

หมายเหตุ 1) n = 101

จากตารางที่ 17 ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าการใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง กล่าวอีกนัยยะหนึ่งได้ว่า หากชุมชนไม่มีการใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ ก็จะไม่มีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ เพราะจากการศึกษา ชุมชนส่วนใหญ่ไม่ใช้น้ำในอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในการอุปโภคบริโภค ไม่ใช้ในการหาลาเพื่อดำรงชีพ ไม่ใช้เป็นเส้นทางคมนาคม ไม่ใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ และไม่ใช้เป็นที่ศึกษาธรรมชาติในชุมชน จะมีบ้างที่ใช้เป็นที่เก็บพืชผักมาประกอบอาหารในครัวเรือน จากเหตุผลข้างต้น ชุมชนจึงไม่มีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำ ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า การใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำแม่เมาะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

4.4.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการใช้น้ำในการทำการเกษตรและประมงกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ตารางที่ 18 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการใช้น้ำในการทำการเกษตรและประมงกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ขั้นตอนการมีส่วนร่วม	ความต้องการใช้น้ำในการทำการเกษตรและประมง		ความสัมพันธ์	นัยสำคัญที่ระดับ 0.05
	r	p		
1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	0.35	0.00	ค่อนข้างต่ำ	มี
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	0.55	0.00	ค่อนข้างต่ำ	มี
3. การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง	0.27	0.01	ค่อนข้างต่ำ	มี
รวมทุกขั้นตอน	0.49	0.00	ปานกลาง	มี

หมายเหตุ 1) $n = 101$

จากตารางที่ 18 ผลการศึกษาวិเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าความต้องการใช้น้ำในการทำการเกษตรและประมงมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง กล่าวอีกนัยยะหนึ่งได้ว่า หากไม่มีความต้องการใช้น้ำในการทำการเกษตรและประมง ก็จะไม่มีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ จากการศึกษาพบว่า ชุมชนส่วนใหญ่ไม่มีความต้องการใช้น้ำในการทำการเกษตรและประมงในเหตุผลเชิงเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า ความต้องการใช้น้ำในการทำการเกษตรและประมง มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

4.4.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ถึงความเสื่อมโทรมของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ตารางที่ 19 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ถึงความเสื่อมโทรมของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ

ขั้นตอนการมีส่วนร่วม	การรับรู้ถึงความเสื่อมโทรมของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ		ความสัมพันธ์	นัยสำคัญที่ระดับ 0.05
	r	p		
1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	0.11	0.25	ต่ำ	ไม่มี
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	0.30	0.00	ค่อนข้างต่ำ	มี
3. การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง	0.26	0.01	ค่อนข้างต่ำ	มี
รวมทุกขั้นตอน	0.31	0.00	ค่อนข้างต่ำ	มี

หมายเหตุ 1) n = 101

จากตารางที่ 19 ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าการรับรู้ถึงความเสื่อมโทรมของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวอีกนัยยะหนึ่งได้ว่า หากชุมชนมีการรับรู้ถึงความเสื่อมโทรมของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะปานกลางค่อนข้างต่ำ ก็จะมีส่วนร่วมในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะต่ำ เพราะจากการศึกษาประชาชนส่วนใหญ่มีการรับรู้ถึงความเสื่อมโทรมของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ได้แก่ การสังเกตสี กลิ่น ผลกระทบที่มีต่อสุขภาพ ผลกระทบที่มีต่อการเก็บพืชผักในอ่างเก็บน้ำ เป็นต้น ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า การรับรู้ถึงความเสื่อมโทรมของอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ